

sættelse af den efterlevende ægtefælle med virkning fra den nærmest efter dødsfaldet følgende 1. juli, 1. oktober eller 1. januar. Ved den fornyede ansættelse stilles den efterlevende ægtefælle som familieforsørger.““

Af *finansministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Baunsgaard, Holger Eriksen, Ove Hansen, Per Hækkerup, Egon Jensen, Kai Jensen, Peter Nielsen, Herluf Rasmussen, P. A. Rasmussen og Edel Saunte):

Ny paragraf.

3) Efter § 2 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

Efter § 2 i lovbekendtgørelse nr. 402 af 20. december 1960 indsættes som ny paragraf:

„§ 2 B. Enker eller enkemænd, der har levet i sædvanligt formuefællesskab med den afdøde ægtefælle, skal efter dennes død ansættes efter ægtefællernes fulde indkomst i det år, der lægges til grund for ansættelsen.

Stk. 2. Dog skal den efterlevende ægtefælle i tilfælde, hvor det må forventes, at dennes indkomst i det pågældende skatteår som følge af den anden ægtefælles død vil blive mindre end den ansatte indkomst, kunne forlange tilsvarende nedsættelse i den ansatte indkomst i overensstemmelse med reglerne i nærværende lovs § 23, jfr. § 28, sidste stykke. Hvis skattepligten ved den første ansættelse af den efterlevende ægtefælle omfatter et kortere tidsrum end et år, afpasses den forventede indkomst således, at den kommer til at svare til et fuldt års indkomst. Ved opgørelsen af den forventede indkomst i skattepligtsperioden ses der bort fra tantieme, efterløn og lignende indtægt, der modtages fra den afdøde ægtefælles arbejdsgiver. Såfremt den efterlevende ægtefælle modtager pension fra den afdøde ægtefælles arbejdsgiver, skal i stedet for efterløn eller lignende medregnes et beløb svarende til pensionsindtægt for efterlønsperioden.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 træder i stedet for bestemmelserne i § 7, stk. 5 og 6, i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten, således som denne lov er ændret ved lov nr. 102 af 31. marts 1933.““

Til nr. 3.

Ved ændringsforslaget foreslås bestemmelsen i statsskattelovens § 7, stk. 5 og 6, ændret og overført til lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten.

Stk. 1 svarer — med en enkelt sproglig ændring — til statsskattelovens § 7, stk. 5.

Efter den gældende regel i statsskattelovens § 7, stk. 5, skal enker eller enkemænd, der har levet i sædvanligt formuefællesskab med afdøde, ved den første ansættelse efter den anden ægtefælles død ansættes efter ægtefællernes *fulde indkomst* i indkomståret. For enker gælder dog i henhold til statsskattelovens § 7, stk. 6, det særlige, at de kan begære nedsættelse af indkomstansættelsen, hvis det må antages, at deres indkomst på grund af mandens død vil blive mindre end den ansatte indkomst.

Man har fundet det rimeligt, at denne regel udvides til også at gælde for *enkemænd*, således at der tilvejebringes ligestilling mellem gifte kvinder og mænd med hensyn til beskatningen, når den ene ægtefælle er død.

Bestemmelsen i den foreslåede § 2 A i ligningslovbekendtgørelsen om, at efterlevende ægtefællers skattepligt skal indtræde kvartalsvis i stedet for halvårsvis, kan i visse tilfælde medføre en skærpelse af beskatningen for enker, der begærer ansættelse foretaget efter reglen i statsskattelovens § 7, stk. 6 (om ansættelse på grundlag af den „fremtidige indkomst“). For at undgå dette foreslås det, at der ved ansættelse i henhold til statsskattelovens § 7, stk. 6, skal ses bort fra tantiemebeløb, som modtages fra den afdødes arbejdsgiver, samt at efterløn og lignende indtægter kun skal medregnes i det omfang, hvori de